

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області

Слідчий відділ

вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Чернівці

«11» березня 2024 року

Слідчий 2 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області Савчук Наталя Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження №22023260000000023 від 11.01.2023, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3 та ч.1 ст. 111 КК України, відповідно до вимог статей 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ДЕМЧЕНКА ПАВЛА МИКОЛАЙОВИЧА,
23.08.1994 року народження, уродженця та зареєстрованого за адресою: вул. Першотравнева, буд. 17А, м. Торецьк м. Залізне (колишня назва – м. Артемово м. Держинська), Бахмутський район, Донецька область, громадянина України, -

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення йому підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч.1 ст. 111 КК України, зокрема:

- участь у терористичній організації та сприяння її діяльності, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 258-3 КК України;**

- державна зрада, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 111 КК України.**

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Демченко П.М.**

Упродовж 2013 року, у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти, зокрема, шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

Так, 27.04.2014 у м. Луганськ Луганської області під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ та ЗС РФ створено терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»). Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та ЗС РФ, окремими іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності та громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ЛНР».

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Луганська народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією. При цьому, терористична діяльність охоплює, зокрема, організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у них (ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»).

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей 07.04.2014 розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО) із залученням Збройних Сил

України та інших військових формувань, яка тривала до 30.04.2018 та надалі отримала формат «Операції Об'єднаних сил».

З квітня 2014 року, точної дати слідством не встановлено, учасники терористичної організації «ЛНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади РФ і ЗС РФ щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюють захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, вчиняють акти застосування збройної сили проти держави України, чинять збройний опір військовослужбовцям Збройних Сил України та правоохоронним органам України, задіяним у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Факт створення «ЛНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому, в Резолюції зазначено, що «ЛНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Так, на учасників політичного блоку терористичної організації, відповідно до плану спільних злочинних дій покладаються наступні обов'язки: створення так званих органів державної влади «ЛНР» та організація їх діяльності; видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ЛНР»; організація та проведення незаконного референдуму на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ЛНР»; проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «ЛНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України; організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу; налагодження взаємодії з терористичною організацією «Донецька народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону

України на порушення порядку, встановленого Конституцією України; налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ЛНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним Силам України; налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України; надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ЛНР» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності; забезпечення учасників «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянин України Демченко Павло Миколайович, перебуваючи на території м. Алчевськ Алчевського району Луганської області, у 2016 році (більш точну дату не встановлено), діючи умисно, підтримуючи ідеологічні погляди «ЛНР», вступив до лав збройних сил терористичної організації «ЛНР», а саме до «4 окремої мотострілкової бригади народної міліції «Луганської народної республіки», яка дислокується в м. Алчевськ, Луганської області, поділяючи мету створення та функціонування даної терористичної організації, а саме зміну меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку встановленому Конституцією України, маючи терористичні наміри щодо посягання на територіальну цілісність України, підтримуючи військову агресію та політичне керівництво Російської Федерації у збройному нападі на територію України.

Вчиняючи ряд умисних дій, якими надає допомогу учасникам терористичної організації «ЛНР», що вчиняють терористичні акти, вербують фізичних осіб для заняття терористичною діяльністю, використовують територію України з метою підготовки чи вчинення терористичних актів або злочинів терористичної спрямованості, Демченко П.М., у період з 2016 року по даний час, своїми умисними діями забезпечував стійкість, професійність, керованість і тривалість злочинних дій, плануючи злочинну діяльність псевдодержавних органів «ЛНР».

При здійсненні вказаної діяльності Демченко П.О., усвідомлював, що своїми умисними діями - участю та сприянням діяльності вказаної терористичної організації, яке виявилось у здійсненні організаційно-розпорядчих, нормотворчих діяч, він забезпечує її існування, стійкість, а також те, що терористична організація, учасником якої він є, діє на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, вчиняють терористичні акти, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії, які створюють

небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки; залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, а також чинять збройний опір, незаконну протидію та перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України й військовослужбовцями Збройних Сил України.

В результаті діяльності терористичної організації «ЛНР» на території Луганської області було спричинено масову загибель людей, а також зруйновано та пошкоджено велику кількість адміністративних та приватних будівель і споруд, викрадено майно фізичних та юридичних осіб в особливо великому розмірі, таким чином умисні дії членів терористичної організації призвели до тяжких фізичних та моральних страждань значної частини населення України.

Таким чином, Демченко Павло Миколайович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України - участь у терористичній організації та сприяння її діяльності.

Крім того, громадянин України Демченко Павло Миколайович перебуваючи на території м. Алчевськ Алчевського району Луганської області, в 2016 році (точну дату та час не встановлено), будучи радикально налаштованою особою, що не сприймає державну владу в Україні, діючи умисно, керуючись власними переконаннями, з метою нанесення шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, державній безпеці України, добровільно увійшов до складу незаконного збройного формування «4 окремої мотострілкової бригади народної міліції «Луганської народної республіки», яке утворено в 2014 року у м. Алчевськ, Луганської області Російською Федерацією, одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України.

Демченку П.М. було достовірно відомо, що незаконне збройне формування «4 окремої мотострілкової бригади народної міліції «Луганської народної республіки» здійснювало бойові дії та інші дії воєнного характеру проти ЗСУ, добровольчих військових формувань та правоохоронних органів України в інтересах та за сприяння Російської Федерації і таким чином він умисно, добровільно приймав участь на стороні Російської Федерації у збройному конфлікті між Україною та незаконними збройними формуваннями, які створені та підтримуються Російською Федерацією.

В складі даного незаконного збройного формування «ЛНР» Демченко П.М. з 2016 року по 24 лютого 2022 року, реалізуючи свій умисел, направлений на вчинення дій на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, брав активну участь у бойових діях проти ЗСУ, добровольчих військових формувань та правоохоронних органів України у складі «4 окремої мотострілкової бригади народної міліції

«Луганської народної республіки», в результаті яких загинули та були поранені військовослужбовці ЗСУ, добровольчих військових формувань та правоохоронних органів України.

Вказаними умисними діями Демченко Павло Миколайович, у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, забезпечив становлення та зміцнення окупаційної влади РФ шляхом безпосередньої участі в діяльності незаконних органів так званої «ЛНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, на окупованій території України, виконання функцій представника окупаційної влади РФ з метою недопущення контролю української влади на території Луганської області, надавши тим самим допомогу РФ в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, недоторканості, державній безпеці України.

Таким чином, Демченко Павло Миколайович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту.

Слідчий у кримінальному провадженні –
слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України
в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК

«ПОГОДЖЕНО»
Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор Чернівецької
окружної прокуратури

Роман ДАНИЛКО

«21» березня 2024 року

ПАМ'ЯТКА про процесуальні права і обов'язки підозрюваного

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
«__» годин «__» хвилин «__» березня 2024 року

Захисник: _____
«__» годин «__» хвилин «__» березня 2024 року

Повідомлення про підозру вручила:
Слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК